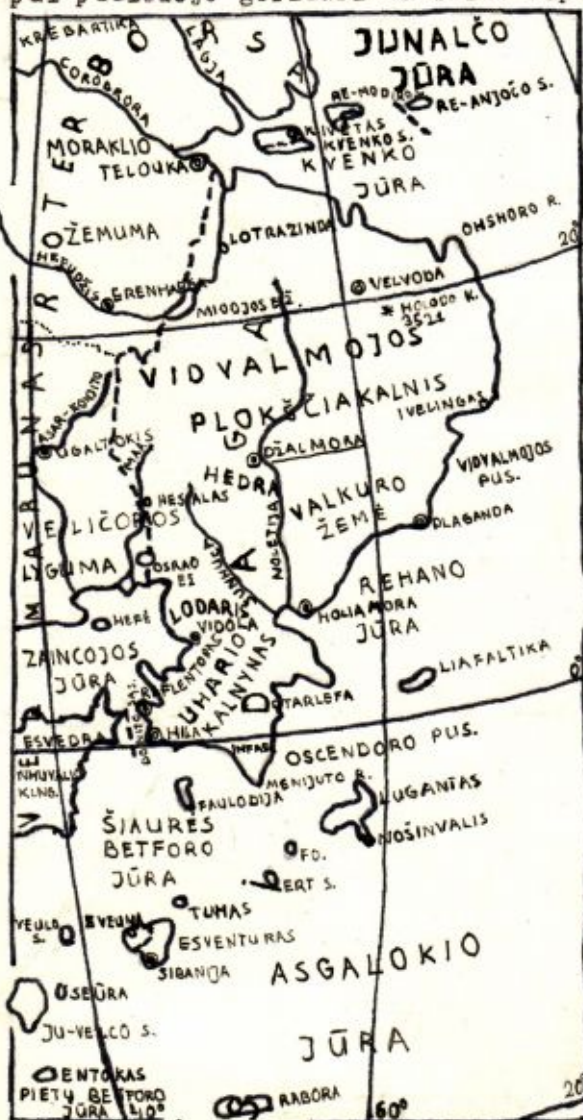

Reorganizavus "fajetų" veiklą atnaujinama ir "Denebolos šviesos" leidyba. Nutarta ją leisti greta "Vilties asigo", taigi, ji pasirodys visada tuo pačiu metu kaip ir pagrindinis klubo fenzinas. Tiesą pasakius šiame mėgėjiškame leidinyje bus pradėti spausdinti nauji straipsniai, jų ciklai bei kitos publikacijos. Tikiu, kad šį kartą šbiejų fenzinų leidyba bus sklandesnė nei buvo iki šiol. Gal jau nebus tokių ilgų pertraukų nuo vieno numerio pasirodymo iki kito. "Denebolos šviesoje" bus spausdinami mėgėjiški komiksai, kartografinė fantastika bei straipsniai įvairia tematika.

Konkurses "PAVADINIMAS"

Neseniai įvyko eilinis šio konkurso etapas. Jis buvo pažymėtas 177 numeriu. Konkurse dalyvavo trys fantastikos mėgėjai kiekvienas pasiūlęs po dvidešimt labiausiai mėgstamų pavadinimų, kurie sąrašuose buvo išdėstyti idomumo tvarka. Pasibaigus etapui paskelbė geriausi to laikotarpio pavadinimai. Netikėtai pirmąją vietą užėmė pavadinimas Sidaga. Jis

reikia fantastinės valstybės pavadinimą. Valstybė išsikūrusi nepaprastose pasaulio planetoje. Sidaga ribojasi su dviem valstybėmis - milžiniškomis: Reterborsu ir Velmarunu savotiškai primenančios imperija s. Numeryje spausdiname šios kalnų valstybės žemėlapi.

Sidagos pavadinimą sukūrė A. Kalnikas.

Antrą vietą užėmė net keturiuose etapuose pirmą vietą šęs Eskerato. Šiuo populiariu pavadinimu žaneta Gasytė pakrikštijo savo fantastlapyje nupieštą valstybę bei miestą. Pavadinimas tikrai nebūtų populiarus, jei ne Ž. Gasytės fantazija ir jei kitiems konkurso dalyviams jos sukuriami pavadinimai nepatiktų.

Trečioje vietoje - Renvalis. Tai Reterborsos miestas, Jarotos provincijos centras įkurtas prie Junalčo jūros. Tas iki tol nežymus, bet labai populiarumą įgijęs pavadinimas sukurtas A. Kalniko.

Ketvirta vieta skirta net trimis pavadinimams. Tai Nimvois (sukurtas Sauliaus Budino), Veldopjestas (autorius Petras Jankauskas) bei Huntelausas (sukūrė A. Kalnikas).

Is šių pavadinimų išskirtinas Veldopjestas. Šis pavadinimas keliose konkurse etapuose dalyvavęs, tačiau nepatekęs į garbės dešimtuką šį sykį užėmė geriaingą vietą. Šis pavadinimas reikia vienos upės, tekančios į vakarus, pavadinimą. Toji upė buvo pažymėta P. Jankausko fantastlapyje.

Penktoje vietoje įsitvirtino du

pavadinimai. Tai Ostera ir Esas. Osteros autorius Saulius Budinas ir jo pavadinimas yra kur kas ilgesnis negu čia yra užrašyta. Tai bene ilgiausias pavadinimas, patekęs į šio konkurso etapų dešimtukus (anksčiau būta tik penkiatukų). Autorius šiuo vardu pavadino fantastlaipyje įkurtą miestą.

Esas, tai Petro Jankausko darbas. Petras buvo sukūręs fentezi stiliaus fantastlapį, kuriame pažymėjo ir Eso tvirtovę. Kaip pavadinimas Esas jau nebenašas. Praėjusiame etape konkurso dalyvių dėka tas pavadinimas jau buvo iškopęs į tą pačią vietą.

Toliau seka šie pavadinimai: Kenveras (S. Budino), Ryofardo (Ž. Gasytė), Ki-Kimis (S. Budinas). Šie trys pavadinimai šeštoje vietoje.

Septintoje vietoje pavadinimas iš knygos "Regenų pasaulis". Tai Verlenas. Toje pačioje vietoje S. Budino Medgora.

Aštuntoje vietoje net ketveri pavadinimai. Tai juokingai skambantis Petro Jankausko Kantufflis (provincijos vardas), A. Kalniko Nešinvalis (sala, miestas, provincija), eksprizinis pavadinimas, Ž. Gasytės Sekinora (miestas) bei S. Budino Kėglosa. Devintoje vietoje Iylingas.

Paskutinėje dešimtoje vietoje pavadinimas - veteranas pirmąsyk debiutavęs 1992 metų ruošė, Keturis sezonus buvo sėkmingai užkeriavęs "topus". Nors dabar šio pavadinimo sukso smėlius yra praėjęs, tačiau renkantiems jį į dešimtuką, atrodo, dar patinka. Ne, o Helėuros vardu buvo pavadinta sritis bei miestas Sipleira-Eas-Tokomos fantastlaipyje. Pavadinimą sukūrė A. Kalnikas. Devintoje vietoje užėmusį - P. Jankauskas.

Beigiant paskutinio "Pavadinimo" konkurse etape spūžvalgą norėčiau pranešti susidomėjusiems, kad nuo šiol "De nebolos šviesoje" rasite žinučių apie šį konkursą, jo rezultatus, jo istorinius faktus.

A. K.

Pradedamas spausinti kartografinės fantastikos darbas "Nepaprastas pasaulis". Jeigu patiks, jums, skaitytojai, šitokia alternatyvinė kitos planetos

istorija, tai ši bus ištiesi spausinama...

ERONTAS,

Tai antrasis Nepaprasto pasaulio žemynas, kuris plyti nuo pat ledinuos zonos šiaurėje, ligi pietinio pusrutulio tropikų pabaigos,

kur pučia sausi vėjai ir Saumono kalnuose kyla didelės smėlio audros.

Iš rytų į vakarus žiūrint Erontes užima irgi nemažą plotą. Nuo Vakarinio Hvearto rago iki ryčiausio Bafinjaro yra ne vienas tūkstantis kilometrų sausumos. Štai šitoks žemynas kur ne kur apsuptas salų slėpia Nepaprastą istoriją. Šitose žemėse slypi ir Nepaprastas pasaulis.

Šį kartą istoriją pradėsime ne nuo planetos atsiradimo, bet nuo pirmųjų protaujančių būtybių gimimo ir paplitimo, rasijų kūrimosi ir nikiimo.

Iki šiol manoma, kad pirmieji Eronte protaujantys gyventojai buvo driežazmogiai, kurių ūgis neviršijo metro. Archeologai jų veiklos pėdsakų ir griaučių aptiko netoli Lengaro ežero Velmarune.

Tos būtybės gebėjo vaikščioti dviejomis kojomis. Naudojosi primityviais įrankiais sukurtais pačios gamtos. Sugebėjo iš medžių ir krūmų šakų pasidaryti šokių tokius būstus. Tai galėjo įvykti prieš pusę milijono metų.

Vėliau šie pirmykščiai gyventojai ėmė keistis. Sutrupėjo uodegos. Snukis darėsi paplokščias, o kaukolė didesnė. Pakito ir priekinės galūnės paskirtis. Jei iki tol tūkstančius metų gyvenusieji rasė dar retkerčiais vaikščiojo keturiomis, tai vėliau priekinės galūnės buvo skirtos jau nebe judėjimui, o tik šaršui. Tačiau jos žymiai nepakito. Tripirštės rankos liko panašios. Tik be gleivių, kurios buvo tarp pirštų.

PETRAS JANKAUSKAS

OPYSAKA

ŽINGSNIS į naują amžių

Artėjo dutūkstantieji metai. Vienus . . .
tai išaugino, nes greitai prasidėjo kitas
amžius, kurį mokslininkai išpasašavo
kosmoso užkariavimo amžiumi. Kitus 21
amžius gąsdino, siejo su pasaulio pameigajaus
visi žmonės skirtingai mąstė, kitaip su-
prato esantį pasaulį, jo ateitį.

Didžiulisis miestais "pasipuošusi"
žemė, pasidengusi "žaliuojančiais" miš-
kais, sodais ir gėlyneis, išaugus gamybių
kaminali stiesėsi į dangų. Gatvės, laukai,
oras ir vandens telkiniai nusėti techni-
kos, ir visse tai buvo sukurta iki šiol.

Kokie tie miestų nemai? Visi panašūs
vienses kitą lyg tvankus karejimai. Bera-
si tu gražių miškų. Tai tik svajone. Oru
visi skundžiasi, tačiau džiaugiasi, kad
ir toks yra, nes juk patys jį teršia. Ne-
siori tikėti, kad dvidešimt pirmas am-
žius ne tik kosmoso amžius, bet ir žmo-
nijos pražūties amžius. Ką kada graži
buvusi gamta dabar jos vietoj skurais
krūmynai, kirtimai ir nušiurosios girsi-
lės. Kalvos iškasinėtos naudos beieškan-
čių verslininkų.

Įprastinį eisubą žmonėms kelias atomi-
nės elektrinės, taip pat politiniai ne-
ramumai įvairiose pasaulio kempeliuose.

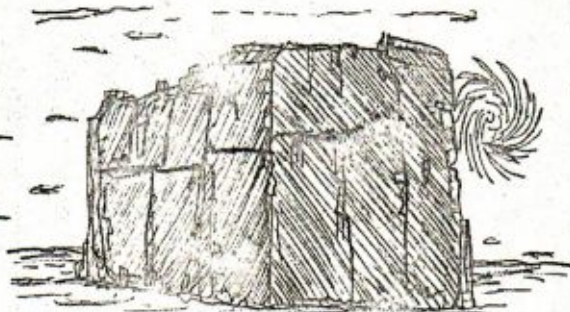
Laura ir Vilius Durbei gyveno nedide-
liame kaimelyje. Kaimelio nebūta nuosa-
laus respublikos kampo. Šalia jo buvo nu-
tiestas svarbus kelias. Tačiau kaimo žmo-
nės buvo pilni savo rūpesčių. Jiems ne-
rūpėjo kas dedasi pasaulyje. Jie dirbo
savo darbą. Be jų miestų gyventojai ne-
galėtų egzistuoti...

Durbei gyveno namo, kuris stovėjo prie
ežeriuko ir netoliese tišiančio svarbaus
kelio. Jų sodyba gražiai išpuošta gėlyneis,
aptvarta tvorele-maionu buvo į visa tai
pažiūrėti.

Salimais už sklypus skiriančios tvore-
lės, tokiose pačiame puikiame namelyje
gyveno kaimynai. Ten buvo pilnas kaimynų
sodas bičių svilių nušėžytų įvairiomis
palyomis. Šešpus ežerėlio plytėjo gyven-
vietė skirtingai nuo niurių miestų pas-
endęs medžių tankmėje. Metai kuri kaimą
erasi tokį gražų.

Laura Durbionė vėną rytą atsibudusi
kuto bulves, akis išmiegusi į ežero pu-
šprūd langą ežerą matėsi visus. Kadangi
ei skubėti nebuvo kur, o laiko iki pie-
nų buvo tikrai dar nemažai, Laura visai
eskuhėjo dirbti. Skuta neskubėjama,

iš pradžių visai neatsisusydama
radijo, kuri buvo įjungusi, bet
kai išgirdo iš kito kambario
išpuolusio vyro Viliaus sukto-
lėjimą ji pakėlė akis į persi-
gandus vyrą, netikėtai išgir-
do per radiją perauodavą vie-
ną ir tą pačią informaciją, ku-
ri ją žaibišku greičiu sukrate.
Iš aparato išperstojo aidėjo:
"Pavojus visiems žmonių Vie-
tos atominėje elektrinėje! Pavo-
jus visiems žmonių ato..."

„KOSMINĖ LGŠNA“ AK.

-Kas, Vilius, persigandusi sukly-
kė žmona ir nebevaldomų jausmų puo-
lė prie vyro.

-Tai... koks kokias nesamona. Nusira-
mink, nes to negali būti. Užsienis
juk garantavo jos saugumą. Juk yra
sukurtas kupolas, jis ramio vis
dar drebenčias prie jo kūno pri-
gludusią Laurą. -Aš sekau, gal ko-
kie nors bandymai kurių tikslas
žmones paruošti netikėtumams.

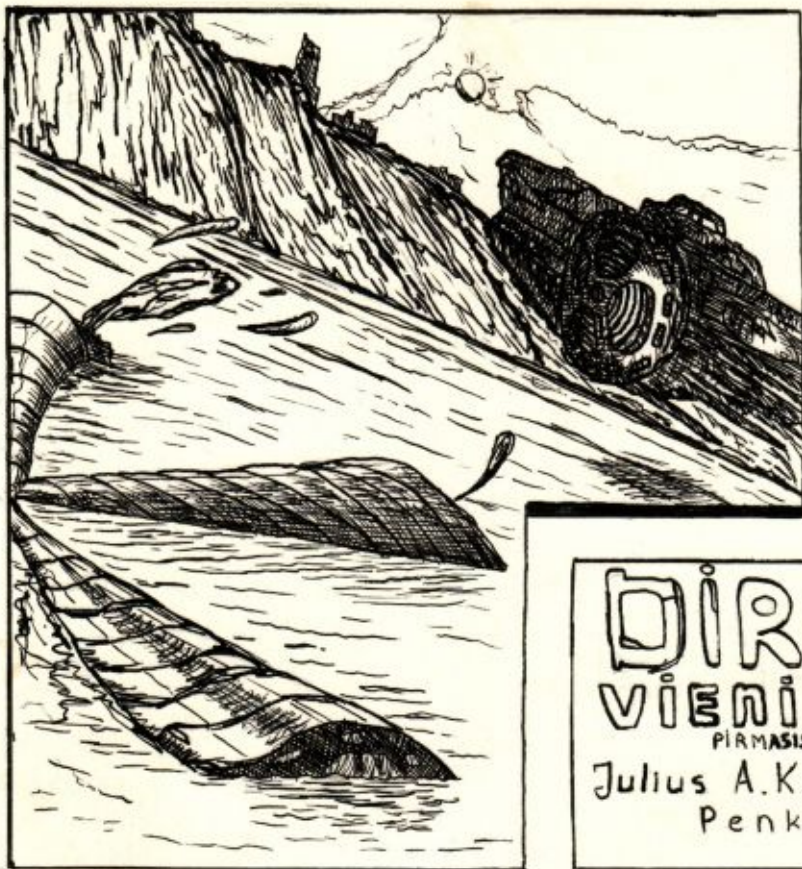
Tačiau radijas tebetartojo tuos
pačius žodžius. Dabar jau kieme
lyg skmeninės skulptūros stovėjo
susiglaudę abu Durbai. Prie Viliaus
aukštos raumeningos figūros buvo
prisiglaudusi žemutė šviesių trum-
pučių plaukų smulkutė moteris, jo
žmona Laura. Iš jos akių riedėjo

šaros...

Bus daugiau

„KENTURIETIS“
AK

DIRABA-
VIEŅI PAVOJAI
PIRMASIS NUOTYKIS.
Julius A.K. Taurinskas
Penktasis

